

**ESPÈCIES D'AUS NIDIFICANTS
PRIORITÀRIES A L'EMPORDÀ.
2010 - 2012**

**Comitè Avifaunístic Empordanès, 2013.
Informe V**

ESPÈCIES D'AUS NIDIFICANTS PRIORITÀRIES A L'EMPORDÀ. 2010 - 2012

Comitè Avifaunístic Empordanès (CAE): Carlos Alvarez-Cros, Marc Bertran Fàbregas, Joan Budó Ricart, Gerard Dalmau Bonet, Miquel Àngel Fuentes Rosúa, Joan Ventura Linares.

Citació recomanada: Alvarez-Cros, C., Bertran, M., Budó, J., Dalmau, G., Fuentes, M. A., Ventura, J.. 2013. Espècies d'aus nidificants prioritàries a l'Empordà 2010 - 2012, Informe V. Comitè Avifaunístic Empordanès (CAE). <http://www.comiteempordanes.org>

Foto de portada: Bitó comú, *Botaurus stellaris*. Foto: Joan Ventura Linares.

Introducció

A les comarques de l'Alt Empordà i el Baix Empordà hi ha diverses espècies d'aus, amb poblacions reproductores escasses, que el CAE ha definit com a prioritàries. Mentre unes es troben en diferents graus de perill de desaparèixer-hi com a nidificants, altres es mantenen estables o en fase d'establiment, situació sempre delicada. Per això, el CAE ha decidit fer-ne un seguiment especial i específic per tal que la informació recollida pugui ser útil en la gestió dels factors que afecten la seva evolució.

Mentre que els Parcs Naturals com el del Cap de Creus, el dels Aiguamolls de l'Empordà i el de Montgrí, Medes i Baix Ter, tenen, a través de personal propi o empreses contractades, un seguiment especial i continuat de les poblacions d'aus nidificants, altres espais com els massissos de Salines-Bassegoda, de l'Albera i de les Gavarres, l'estany de Boada, la vall del Ridaura, etc. només gaudeixen d'una certa cobertura gràcies a que alguns ornitòlegs aficionats hi mantenen una activitat d'observació ornitològica regular. En tot cas, les darreres retallades pressupostàries han reduït l'abast i la qualitat del seguiment professional, situació que han intentat suplir ornitòlegs aficionats de forma totalment voluntària i desinteressada. Per a unes espècies concretes, com l'ocell de tempesta o del corb marí emplomallat, hi ha seguiments específics que es realitzen a través d'estudis del Servei de Biodiversitat i Protecció dels Animals que depèn de la Direcció General del Medi Natural i Biodiversitat del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural de la Generalitat de Catalunya.

Per raons internes de manca de disponibilitat al sí del CAE, des de l'any 2009, aquest organisme no ha emès cap document on es recollissin les dades de nidificació de les espècies prioritàries. Amb aquest nou informe es vol resoldre aquesta situació, resumint el resultat de les informacions sobre nidificació de les espècies prioritàries a les comarques empordaneses durant els anys 2010 a 2012. Respecte als informes d'anys anteriors es procedeix a incorporar algunes espècies com l'ànec blanc (*Tadorna tadorna*), el xibec (*Netta rufina*), l'agró blanc (*Egretta alba*), la piula dels arbres (*Anthus trivialis*), la cotxa cua-roja (*Phoenicurus phoenicurus*), la tallareta vulgar (*Sylvia communis*), la llucareta (*Serinus citrinella*) i el pinsà borroner (*Pyrrhula pyrrhula*). D'altra banda, com que es donen per extingides com a nidificants a les comarques empordaneses i no hi ha indicis recents d'una possible recolonització, s'han eliminat les següents espècies: el xarrasclat (*Anas querquedula*), l'ànec cullerot (*Anas clypeata*), el còlit negre (*Oenanthe leucura*), la mallerenga de bigotis (*Panurus biarmicus*), la trenca (*Lanius minor*) i el repicatolons (*Emberiza schoeniclus*).

Estructura

Les 42 espècies designades com a prioritàries pel Comitè Avifaunístic Empordanès es llisten seguint l'ordre i la taxonomia recomanats pel Comitè Taxonòmic de la *Association of European Records and Rarities Committees* (Crochet i altres, 2010; Crochet i altres, 2011). Els noms catalans són els emprats a la Llista Patró dels Ocells de Catalunya (Clavell i altres, 2010).

Abans del llistat pròpiament dit, es resumeix les dades en una taula. Ja al llistat, després del nom, segueix un codi de l'estatus de l'espècie com a nidificant a les comarques empordaneses. Es valora el grau de seguiment de l'espècie amb asteriscs (d'un a tres, de menys a més), per tal de proporcionar així una visió clara de l'esforç esmerçat en el seguiment de cada espècie com a nidificant a l'Empordà. Com a elements de comparació, es donen dades bibliogràfiques de les poblacions reproductores a Europa, Espanya i Catalunya extretes de les fonts bibliogràfiques esmentades. Seguidament, s'especifica la informació recollida per cada un dels anys objecte d'aquest estudi, separant les dades de cada comarca i fent els matisos necessaris per donar una visió lo més clara possible de l'estatus reproductor i de la seva tendència.

TAULA RESUM

Espècie	C.0	C.1	C.2	C.3	C.4
<i>Tadorna tadorna</i>		0 - 1 p.			
<i>Anas strepera</i>				19 - 28 p.	
<i>Netta rufina</i>		? p.			
<i>Podiceps cristatus</i>				1 - 3 p.	
<i>Hydrobates pelagicus</i>		? p.			
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>				32 - 48 p.	
<i>Botaurus stellaris</i>		1 - 3 m.			
<i>Ixobrychus minutus</i>			4 - 10 p.		
<i>Ardea ralloides</i>		1 - 4 p.			
<i>Egretta garzetta</i>				26 - 50 p.	
<i>Egretta alba</i>		?			
<i>Ardea purpurea</i>				31 - 56 p.	
<i>Pernis apivorus</i>				≥ 15 ? p.	
<i>Milvus migrans</i>				mín. 18 - 24 p.	
<i>Circus aeruginosus</i>				4 - 12 p.	
<i>Circus pygargus</i>		4 - 6 p.			
<i>Aquila chrysaetos</i>				2 t.	
<i>Aquila pennata</i>				1 - 5 t.	
<i>Aquila fasciata</i>				3 - 5 t.	
<i>Falco subbuteo</i>					mín. 10 - 13 t.
<i>Porzana pusilla</i>		mín. 1 p.			
<i>Porphyrio porphyrio</i>		1 - 7 p.			
<i>Charadrius alexandrinus</i>			27 - 38 p.		
<i>Vanellus vanellus</i>			3 - 9 p.		
<i>Larus audouinii</i>		0 - 9 p.			
<i>Columba oenas</i>		0 - 1? p.			
<i>Caprimulgus ruficollis</i>		0 - 1 m.			
<i>Coracias garrulus</i>				21 - 35 p.	
<i>Dryocopus martius</i>				5 - 11 t.	
<i>Calandrella brachydactyla</i>			~ 55 m. ?		
<i>Anthus trivialis</i>		0 - 3 p.			
<i>Phoenicurus phoenicurus</i>		0 - 1 p.			
<i>Locustella luscinioides</i>		2 - 3 p.			
<i>Acrocephalus melanopogon</i>			~ 22 - 25 p.		
<i>Sylvia communis</i>		mín. 3 p.			
<i>Regulus regulus</i>					x
<i>Lanius collurio</i>		mín. 1 p.			
<i>Lanius meridionalis</i>		2 - 4 p.			
<i>Serinus citrinella</i>		?			
<i>Pyrrhula pyrrhula</i>					x
<i>Coccothraustes coccothraustes</i>					x
<i>Emberiza citrinella</i>		1 - 2 p.			

C.0. Extingit com a nidificant a l'Empordà.

C.1. En perill crític a l'Empordà.

C.2. En perill o proper a l'amenaça a l'Empordà.

C.3. Poblacions molt escasses i localitzades, però amb tendència estable o en augment.

C.4. Estatus desconegut, però probablement escasses i localitzades.

***Tadorna tadorna* Ànec blanc C.1.**

0 – 1 p. AE. Valoració de seguiment **

Població reproductora europea: 41.000 - 57.000 parelles (BirdLife Internacional/EBCC 2000)

Població reproductora espanyola: 125 - 150 parelles (Robledano, F. *in* Martí, R., del Moral, J.C. 2003)

Població reproductora catalana: unes 100 parelles (Bigas, D., Piccardo, J., Vidal, F. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, L. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. No hi ha cap indicati de reproducció (Clarabuch i Feliu, 2010).

2011. S'observa una parella amb 10 polls a l'estany d'en Túries, al PNAE (Ventura, J. *in* ICO, 2013). Primera i única dada de nidificació segura a les comarques empordaneses.

2012. S'observa una parella al PNAE, sense cap dada de confirmació de cria (Clarabuch i Feliu, 2012).

***Anas strepera strepera* Ànec griset C.3.**

19 – 28 p. AE. Valoració de seguiment ***

Població reproductora europea: 70.000 - 120.000 parelles (BirdLife Internacional/EBCC 2000)

Població reproductora espanyola: 2.511-3.872 parelles (Herrero, A. in Martí, R., del Moral, J.C. 2003)

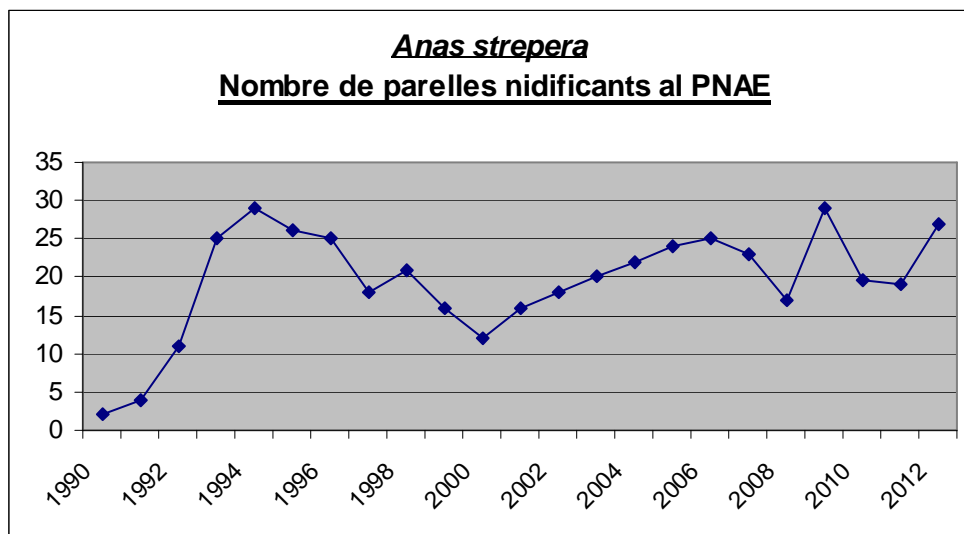
Població reproductora catalana: 350 - 370 parelles (Mateo, R. in Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 19 a 20 parelles al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2010).

2011. 19 parelles al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2011).

2012. 26 a 28 parelles al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2012).

Regressió a l'any 2010, manteniment el 2011 i recuperació al 2012. Tot plegat podríem dir que, amb algunes fluctuacions, el nombre de parells s'ha estabilitzat entre les 20 i 30 parelles, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, únic indret on el seguiment de l'espècie es considera complet.

Netta rufina Xibec **C.1.**

? p. AE. Valoració de seguiment **

Població reproductora europea: 14.000 – 27.000 e (BirdLife Internacional/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: unes 4.000 parelles (Dies, J. I. i Gutiérrez, R. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: 2.000 – 2.500 parelles concentrades al delta de l'Ebre (Bigas i Gutiérrez *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. No hi ha cap indicati de reproducció (Clarabuch i Feliu, 2010).

2011. No hi ha cap indicati de reproducció (Clarabuch i Feliu, 2011).

2012. S'observa 4 - 5 exemplars al PNAE, durant l'estació reproductora sense cap dada de confirmació de cria (Clarabuch i Feliu, 2012).

La presència en època i lloc adients per a la nidificació fa concebre esperances del possible establiment d'un nucli reproductor incipient.

Podiceps cristatus cristatus Cabussó emplomallat **C.3.**

1 - 3 p. AE. Valoració de seguiment ***

Població reproductora europea: En 320.000 - 1.300.000 parelles (BirdLife International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Entre les 2.300 i 3.400 parelles (Llimona, F. in Martí, R. del Moral, J. C. 2003).

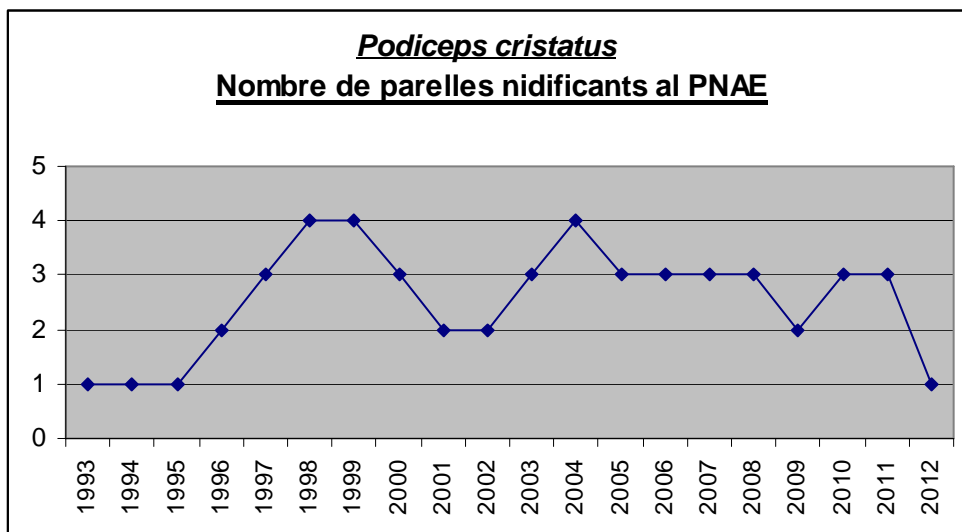
Població reproductora catalana: Xifrada en 130 - 166 parelles, està dividida en dos grans sectors: el delta de l'Ebre (80 - 100 p.) i les comarques de Lleida (47 - 62 p.) (Llimona, F. in Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 3 parelles al PNAE (Ollé, À., com. pers.).

2011. 3 parelles al PNAE (Ollé, À., com. pers.).

2012. 1 parella al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2012).

A l'Empordà només el trobem criant al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà amb 1 a 3 parelles. Del 2010, no totes les parelles tiren endavant.

Hydrobates pelagicus melitensis Ocell de tempesta **C.1.**

? p. BE. Avaluació de seguiment**

Població reproductora europea: De 380.000 a 620.000 de parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Avaluada en 5.000 – 7.900 parelles (Mínguez, E. in Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Només indicis de cria a les illes Medes (Gutiérrez, R., Estrada, V. i Guinart, E. in Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. Presència en època i hàbitat adequats per a la nidificació.

2011. Presència en època i hàbitat adequats per a la nidificació.

2012. Presència en època i hàbitat adequats per a la nidificació.

Al llarg del 2012 s'han continuat els treballs per a la recuperació de l'ocell de tempesta mediterrani (*Hydrobates pelagicus melitensis*) al litoral nord català (Baix Empordà). L'espècie havia presentat indicis de reproducció el 2005 (ous a caixes-niu) a les Illes Medes on, probablement, niava més regularment durant els anys 80 del segle XX, d'acord amb les evidències existents (Estrada, 1988). Des de fa uns anys es ve efectuant un programa de facilitació de la reproducció a les Medes mitjançant caixes-niu i un sistema d'atracció i seguiment per foto-trampeig d'exemplars. Aquesta activitat és duta a terme pel Servei de Biodiversitat i Protecció dels Animals de la Generalitat de Catalunya, en col·laboració amb el Parc Natural de Montgrí, Medes i Baix Ter i el PN Cap de Creus.

Després d'una temporada 2011 on els sistemes de reproducció van patir les inclemències climatològiques extremes i del medi marí i que, per tant, no van donar els resultats esperats, el 2012 es van anellar 18 exemplars diferents a la Meda Gran, confirmant la presència de l'espècie a la zona al principi de la temporada reproductora i marcant un màxim anual des del 2004. Tots els exemplars anellats eren adults i, malgrat la majoria presentava plaques covatrius en diferents estats de vascularització, aquesta característica no implica una reproducció segura a la zona, tot i que, aquests ocells són, com a mínim, prospectors. Però per esdevenir reproductors primer s'ha de prospectar i tant els resultats d'anys anteriors, com els del 2012 conviden a l'optimisme. (Gutiérrez, 2012).

***Phalacrocorax aristotelis desmarestii* Corb marí emplomallat C.3.**

4 p. AE / 28 - 44 p. BE. Valoració de seguiment ***

Població reproductora mundial: Més de 10.000 parelles (Muntaner, J. *in* Madroño, A., González, C. & Atienza, J.C., 2004).

Població reproductora espanyola: Al litoral mediterrani ibèric es calculen unes 1.390 parelles. (Muntaner, J. *in* Madroño, A., González, C. & Atienza, J.C., 2004).

Població reproductora catalana: D'ençà de l'Atlas dels ocells nidificants de Catalunya 1999-2002, la població catalana ha experimentat un augment dels efectius reproductors (Carboneras, C., Hontangas, J. i Feliu, P. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 32 – 39 parelles: 4 parelles al cap de Creus, 13 a 14 parelles a la zona Medes-Montgrí. 11 a 15 parelles entre el cap de Begur i Palamós; cap parella entre Palamós i Santa Cristina d'Aro. (R. Gutiérrez, Hontangas, J. Hontangas,, G., Feliu, P., dades inèdites elaborades per la Direcció General del Medi Natural i Biodiversitat de la Generalitat de Catalunya).

2011. 48 pp: 4 parelles al cap de Creus; 17 parella. a la zona Medes-Montgrí; 27 parelles entre el cap de Begur i Palamós; cap parella entre Palamós i Santa Cristina d'Aro. (R. Gutiérrez, Hontangas, J. Hontangas,, G., Feliu, P., dades inèdites elaborades per la Direcció General del Medi Natural i Biodiversitat de la Generalitat de Catalunya).

2012. 43 – 45 parelles: 4 parelles al cap de Creus; 16 a 18 parella a la zona Medes-Montgrí. 22 parelles entre el cap de Begur i Palamós; 1 p. entre Palamós i Santa Cristina d'Aro. (R. Gutiérrez, Hontangas, J. Hontangas,, G., Feliu, P., dades inèdites elaborades per la Direcció General del Medi Natural i Biodiversitat de la Generalitat de Catalunya).

El nombre de parelles del Cap de Creus es manté; a Medes-Montgrí i al tram Begur a Palamós es manté o oscil·la potser a l'alça. Les parelles de l'Ardenya van a la baixa. En conjunt, la població reproductora empordanesa es manté dins una certa estabilitat en relació a anys anteriors.

Botaurus stellaris stellaris Bitó comú **C.1.**

1 - 3 m. AE / 0 – 1 m. BE. Valoració de seguiment ***

Població reproductora europea: En 20.000 - 44.000 parelles (BirdLife International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Es valora en 25 mascles territorials (Bertolero, A. i Soto-Largo, E. *in* Martí, R., del Moral, J. C. 2003).

2010. 1 a 2 mascles territorials al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2010).

2011. 2 mascles territorials al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2011).

2012. 3 mascles territorials al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2012) i 1 altre possible al Baix Ter (Burgas, A., com. pers.).

El nucli reproductor del PNAE sembla estabilitzat entre 1 i 3 mascles territorials a l'estany de Palau .

La presència en època i lloc adients per a la nidificació fa concebre esperances del possible establiment d'un nucli reproductor incipient al Baix Ter.

***Ixobrychus minutus minutus* Martinet menut C.2.**

mín. 4 – 10 p. AE / mín. 2 p. BE. Valoració de seguiment *

Població reproductora europea: Entre 37.000 i 110.000 parelles, la meitat d'elles concentrades entre Rússia i Romania (BirdLife International EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Població no censada, però amb estimacions sobre les 2.000 parelles (Aransay, I. F. i Díaz, J. A. *in* Martí, R, del Moral, J.C. 2003).

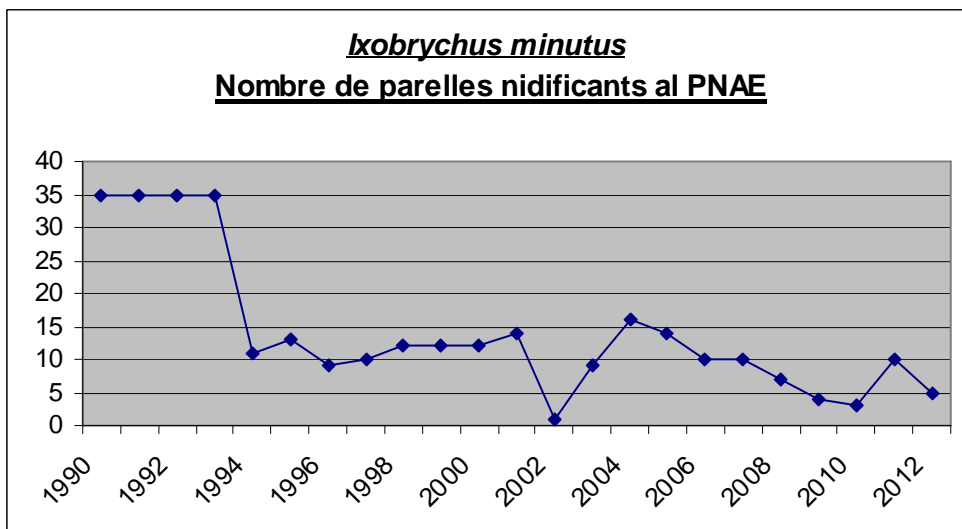
Població reproductora catalana: Segons un sistema específic de cens, de fiabilitat notable, la població del delta de l'Ebre se situa sobre les 533 - 902 parelles a l'any 1992 (Fouces, V. i Estrada, J. 1992). Aquí s'han de sumar les parelles del delta del Llobregat (>20p.) (Fouces, V. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004) i les dels Aiguamolls, (>10 p.) (J. Martí; *com.pers.*). En total s'estima per a Catalunya una població superior a les 1.000 parelles (Fouces, V. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 3 parelles al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2010). 1 parella a l'estany de Boada (R. Fortià, com. pers.). Sense seguiment de la zona del Baix Ter (Burgas, A., com. pers.)

2011. Mínim de 9 parelles al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2011). 1 parella a l'estany de Boada (R. Fortià, com. pers.). Sense seguiment de la zona del Baix Ter (Burgas, A., com. pers.)

2012. 4 - 6 parelles al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2012). 1 parella a l'estany de Boada (R. Fortià, com. pers.). Un mínim de 2 parelles al Baix Ter (Burgas, A., com. pers.)

Després de la confirmació de la forta davallada d'aquesta espècie a l'Empordà, a començament de la dècada dels 90, la població sembla estabilitzada en nivells força baixos. En tot cas el grau de cobertura de la totalitat del territori és molt pobre i no permet donar dades poblacionals absolutes. Els principals problemes de no tenir censada la població rauen en la dificultat de censar l'estany de Palau, al PNAE, a causa de la seva gran extensió i, sobretot, l'escàs seguiment a les conques fluvials de la Muga, el Fluvià i el Ter. De totes maneres, la tendència a la baixa de poblacions amb un grau de seguiment més elevat com els Aiguamolls amb 3 a 9 parelles, indiquen l'estat preocupant de l'espècie.

***Ardeola ralloides* Martinet ros C.1.**

1 – 4 p. BE. Valoració de seguiment ***

Població reproductora europea: Amb grans variacions anuals, de 14.000 - 24.000 parelles (més del 80% entre Rússia, Turquia i Romania) (BirdLife International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Entre 850 i 1.100 parelles (Pérez-Aranda, D. Ibáñez, F., García, L., Giménez, M, Garrida, H. i Máñez, M. *in* Martí, R, del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Pròxima a les 700 parelles , de les quals 674 l'any 2002 al delta de l'Ebre (Pedrocchi, V. i Martínez-Vilalta, A. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 2 parelles a les Illes Medes. (Dades del Parc Natural de Montgrí, Medes i Baix Ter recopilades per Vittorio Pedrocchi Marc Bosch i Nuria Pocino).

2011. 4 parelles a les Illes Medes. (Dades del Parc Natural de Montgrí, Medes i Baix Ter recopilades per Vittorio Pedrocchi Marc Bosch i Nuria Pocino).

2012. 1 parelles a les Illes Medes. (Dades del Parc Natural de Montgrí, Medes i Baix Ter recopilades per Vittorio Pedrocchi Marc Bosch i Nuria Pocino).

A l'Empordà, l'única localitat de cria és a la colònia d'ardeids de les Medes, amb 1 a 4 parelles reproductores.

***Egretta garzetta garzetta* Martinet blanc C.3.**

26 – 50 p. BE. Valoració de seguiment ***

Població reproductora europea: Unes 61.000 - 72.000 parelles, on els nuclis principals es concentren a Itàlia, França i Espanya (BirdLife International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: 10.400 parelles (Garrido *in* Martí, R., del Moral, J. C. 2003).

Població reproductora catalana: Al voltant de les 1.760 parelles, majoritàriament concentrades al delta de l'Ebre (Pedrocchi, V. i Martínez-Vilalta, A. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 30 parelles a les Illes Medes. (Dades del Parc Natural de Montgrí, Medes i Baix Ter recopilades per Vittorio Pedrocchi Marc Bosch i Nuria Pocino).

2011. 50 parelles a les Illes Medes. (Dades del Parc Natural de Montgrí, Medes i Baix Ter recopilades per Vittorio Pedrocchi Marc Bosch i Nuria Pocino).

2012. 26 nius a les Illes Medes (Dades del Parc Natural de Montgrí, Medes i Baix Ter recopilades per Vittorio Pedrocchi Marc Bosch i Nuria Pocino).

La població del Baix Empordà sembla estable al voltant de les 26-50 parelles (Pedrocchi, V. *et al.*).

***Egretta alba alba* Agró blanc C.1.**

0 p. AE. Valoració de seguiment ***

Població reproductora europea: Unes 14.000 - 19.000 parelles (BirdLife International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: 10 parelles (Garrido, J. R. *in* Martí, R., del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Al voltant de les 10 parelles al delta de l'Ebre (Fouces, V. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. No cria (Clarabuch i Feliu, 2010).

2011. Possible cria al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2011).

2012. Possible cria al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2012).

La presència d'exemplars en època i lloc adients fa pensar en una nidificació possible al PNAE, encara que no s'ha aconseguit cap evidència que ho confirmi.

***Ardea purpurea purpurea* Agró roig C.3.**

31 – 56 p. AE. Avaluació de seguiment **

Població reproductora europea: 50.000 - 100.000 parelles, principalment a Rússia (BirdLife International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Població al voltant de les 2.000 parelles (Giménez, M. i Aguirre, J. I. *in* Martí, R, del Moral, J.C. 2003).

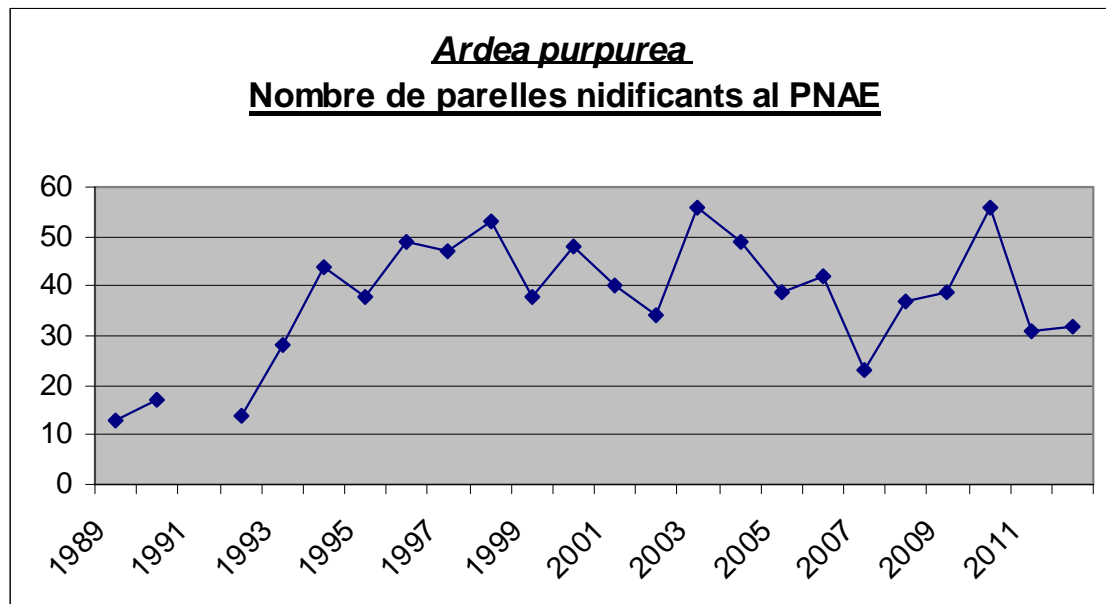
Població reproductora catalana: En el període de abraçat per l'Atlas dels ocells nidificants de Catalunya 1999 – 2002, la població se situa en les 600 - 700 parelles (González-Martín, M. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 56 nius al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2010). Sense seguiment de la zona del Baix Ter (Burgas, A., com. pers.)

2011. 31 nius al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2011). Sense seguiment de la zona del Baix Ter (Burgas, A., com. pers.)

2012. 32 nius al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2012). Sense seguiment de la zona del Baix Ter (Burgas, A., com. pers.)

La població del Parc Natural del Aiguamolls de l'Empordà, continua oscil·lant entre els 30 i les 56 nius. Es reparteix en dos nuclis: el més important a l'estany de Palau, i el segon a la Massona.

Pernis apivorus Aligot vesper **C.4.**

≥ 10 ? p. AE / ≥ 5 ? p. BE. Avaluació de seguiment *

Població reproductora europea: 36.000 – 52.000 parelles (BirdLife International/EBCC 2004).

Població reproductora espanyola: S'estima una població de 900 a 1.300 parelles (Prieta, J. in Martí, R., del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: A l'Atlas dels nidificants de Catalunya es dona una xifra de 100-170 parelles (Santandreu, J. & Aymerych, P. in Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 3 parelles a Salines-Bassegoda. (Bertran, M., com. pers.). Almenys 1 parella a Verges. (Dalmau, G., com. pers) i 4 territoris a Gavarres (Fuentes, , M. A., com. pers.)

2011. 3 parelles a Salines-Bassegoda (Bertran, M., com. pers.). Almenys 1 parella a Verges. (Dalmau, G., com. pers)

2012. 3 parelles a Salines-Bassegoda. (Bertran, M., com. pers.)

El deficient grau de seguiment d'aquesta espècie no permet donar xifres que s'aproximin a la realitat que s'intueix i que, en els informes de seguiment de nidificants s'hauria estimat entre 10 i 20 parelles.

***Milvus migrans migrans* Milà negre C.3.**

mín. 9 - 15 p. AE / mín. 9 p. BE. Avaluació de seguiment *

Població reproductora europea: Abundant, amb 72.000 - 98.000 parelles (BirdLife International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: S'estima en 8.000-9.000 parelles (Blanco, G. i Viñuela, J. in Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Entre 80 i 100 parelles (Beneyto, A., Borau, A., Expósito, C., Jiménez, X. i Robert, M. in Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. Presència en hàbitat i època adequats a Verges (Dalmau, G., com. pers.).

2011. Presència en hàbitat i època adequats a Verges (Dalmau, G., com. pers.).

2012. A la zona del PNAE hi ha unes 6 parelles probables (Bertran, M., com. pers.). 5 parelles a Vilanova la Muga. Al Fluvià (Bertran, M., com. pers.), un mínim d'1 parella a Bàscara (Bertran, M., com. pers.). A Siurana, també 1 parella amb niu localitzat (Alex Ollé, com. pers.). 1 parella probable a Avinyonet de Puigventós (Bertran, M., com. pers.). 1 parella a Pontós (Bertran, M., com. pers.), Un mínim de 5 parelles al Ter, a Verges (Burgas, A., com.). 1 parella a Ullastret (Bertran, M., com. pers.). 2 parelles segures a Fontanilles (Burgas, A., com. pers.). 1 parella a la Bisbal (Bertran, M., com. pers.).

El seguiment de l'espècie és força pobre i no permet donar dades quantitatives, tot i que es pensa que és una espècie que presenta una tendència positiva.

***Circus aeruginosus aeruginosus* Arpella vulgar C.3.**

3 – 10 p. AE / 1 - 2 p. BE. Avaluació de seguiment ***

Població reproductora europea: Xifrada en 52.000 - 82.000 parelles (BirdLife International/EBCC 2000).

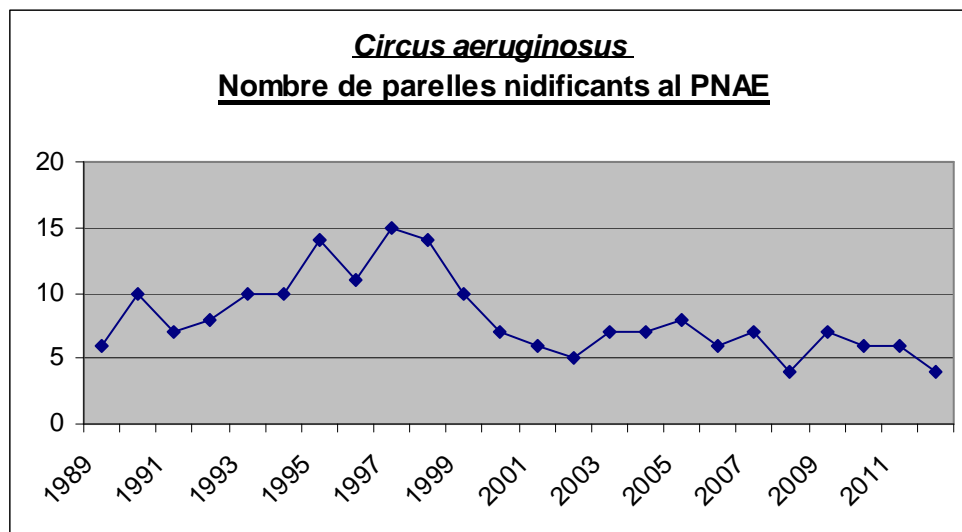
Població reproductora espanyola: Una població de 817 - 851 parelles (Jubete, F. *in* Martí, R. del Moral. J. C. 2003).

Població reproductora catalana: L'any 2002 es va censar 41 parelles (Varea, A., Bonfil, J. i Mañosa, S. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 6 parelles al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2010). 1 parella als estanys de l'Albera. 2 parelles a l'estany de Boada (R. Fortià, com. pers.). 3 parelles al Baix Empordà (Burgas, A., com. pers.)

2011. 6 parelles al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2011) 1 parella als estanys de l'Albera. 1 parella a l'estany de Boada (R. Fortià, com. pers.). 2 parelles al Baix Empordà (Burgas, A., com. pers.)

2012. 3 - 5 parelles al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2012). Presència als estanys de l'Albera durant l'estació reproductora però sense seguiment específic per confirmar la cria (Budó, J., com. pers.). 1 parella a l'estany de Boada (R. Fortià, com. pers.) 2 parelles a la zona del Baix Ter.

Circus pygargus Esparver cendrós **C.1.**

4 – 6 p. AE. Avaluació de seguiment ***

Població reproductora europea: 30.000 - 46.000 parelles (BirdLife International/EBCC2000).

Població reproductora espanyola: Aproximant-se a les 5.000 parelles (García, J. T. i Arroyo, B. in Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

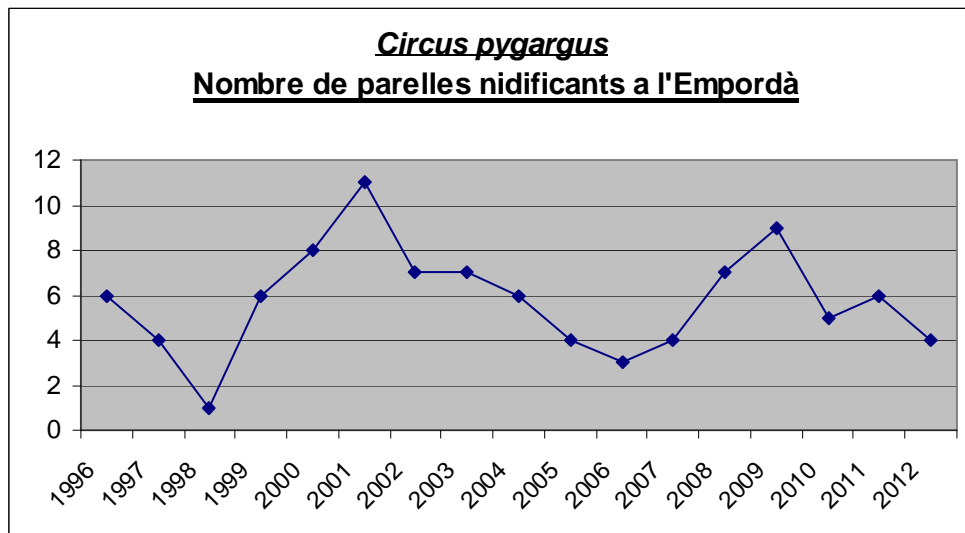
Població reproductora catalana: L'any 2002 es va donar per al territori un total de 70 parelles (7 per a l'Empordà) (Bonfil, J. i Pomarol, M. in Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 2 parelles a l'Armentera. 2 parelles a Avinyonet de Puigventós. 1 parella a La Tallada d'Empordà (Fortià, R., com. pers.).

2011. 3 parelles a l'Armentera. 2 parelles a Avinyonet de Puigventós. 1 parella a Sant Climent Sescebes (Fortià, R., com. pers.).

2012. 3 parelles a l'Armentera. 1 parella a Sant Climent Sescebes (Fortià, R., com. pers.).

Continua el seguiment de l'espècie per tal de minimitzar els danys als nius ocasionats en l'època de sega. (Fortià, R., com. pers.).

***Aquila chrysaetos chrysaetos* Àguila daurada C.3.**

2 t. AE. Avaluació de seguiment**

Població reproductora europea: 6.600 - 12.000 parelles (BirdLife International/EBCC2000).

Població reproductora espanyola: Estimada en 1.277 - 1.294 parelles (Arroyo, B. *in* Martí, R. del Moral, J. C. 2003).

Població reproductora catalana: Actualment s'estima en 92 - 102 parelles (Beneyto, A. *et.al.* *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. La parella del sector Bassegoda tira endavant un poll, almenys fins a avançat període (Bertran, M., com. pers.). La parella de l'Albera s'observa fent vols nupcials però no es va poder localitzar la ubicació del niu (Budó, J., Bertran, M., com. pers.).

2011. Posta fracassada al Bassegoda (Bertran, M., Bertran, M., com. pers.). A l'Albera hi ha tots els indicis de cria però sense estar comprovada (Budó, J., com. pers.).

2012. Posta fracassada al Bassegoda (Bertran, M., com. pers.). A l'Albera hi ha tots els indicis de cria però sense estar comprovada (Budó, J., Bertran, M., com. pers.).

Aquila pennata Àguila calçada **C.3.**

0 - 4 t. AE / 1 t. BE. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: Unes 3.600 – 6.900 parelles (BirdLife International/EBCC2000).

Població reproductora espanyola: 2.000 – 4.000 parelles (Román, A. i Blas, J. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Actualment, unes 40 - 100 parelles (Bosch, J. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 1 parella probable al sector Bassegoda (Hostal de la Muga) (Bertran, M., com. pers.).

2011. 1 parella p. probable al sector Bassegoda (Hostal de la Muga) (Bertran, M., com. pers.). 1 parella probable a Foixà (Fuentes, M. A., com pers.).

2012. 1 parella probable al sector Bassegoda (Hostal de la Muga) (Bertran, M., com. pers.). 1 ex. en època de cria a la serra de Ventalló (Ollé, Â., com. pers.) i un altre a Sant Quirze de Colera (Àlex Ollé, com. pers.). 1 parella probable a Foixà (Fuentes, M. A., com pers.).

Seguiment pobre de l'espècie a les àrees de cria, durant el període 2010 – 2012. Hi ha presència de l'espècie en època i hàbitat adequats per a la nidificació, al massís de Salines-Bassegoda, a l'Alt Empordà, el que es podria considerar com a reproducció possible.

***Aquila fasciata fasciata* Àguila cuabarrada C.3.**

3 t. AE / 1 – 2 t. BE. Avaluació de seguiment***

Població reproductora europea: Unes 860 - 1.100 parelles (BirdLife International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Estimada en 670-713 parelles (Real, J. *in* Martí, R., del Moral, J. C. 2003).

Població reproductora catalana: 66 territoris a tot el Principat (6-7% de la població europea) (Real, J., Tintó, A., Borau, A., Beneyto, A., i Parellada, X. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 4 territoris (Parellada, X., com. pers.).

2011. 3 territoris (Parellada, X., com. pers.).

2012. 4 - 5 territoris (Parellada, X., com. pers.).

Es pot considerar que els 4 territoris coneguts a l'Empordà es mantenen estables. Al Baix Empordà s'ha detectat la presència d'una parella jove, en fase d'establiment, que no ha arribat a criar. (Bas, J. M., com. pers.).

Falco subbuteo subbuteo Falcó mostatxut **C.4.**

≥ 10 – 13 t. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: Unes 65.000 – 120.000 parelles (BirdLife International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Estimada en 2.300 – 3.000 parelles (Palacín, C. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Xifrada entre 300 i 500 parelles per a Catalunya (Aymerich, P. i Santandreu, J. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. >10 parelles S'ha observat 2 parelles actives en època de cria al Cap de Creus, als termes de Vilajuïga i Roses, ambdues a zona de sureda i 1 parella a un penya-segat de l'Albera, al terme de Colera (Fuentes, M. A., com. pers.). Al Baix Empordà han fet niu com a mínim 2 parelles vora el Ter, al terme de Verges, una de les quals ha criat amb èxit 3 pollets que es van anellar (De Jesús, G., Bermejo, J., com. pers.).

2011. >13 p. S'ha observat 1 parella activa en època de cria al Cap de Creus, al terme de Vilajuïga (Fuentes, M. A., com. pers.). Al Baix Empordà s'observa 3 territoris, 2 a Verges i 1 a Foixà. D'aquests territoris s'arriba a detectar el niu de, com a mínim, 1 parella vora el Ter al terme de Verges (Bermejo, J., com. pers.).

2012. >13 p. S'ha observat 1 parella activa en època de cria al Cap de Creus, al terme de Vilajuïga (Fuentes, M. A., com. pers.). 1 parella nidificant a un roquissar a l'Albera. Al Baix Empordà s'observa 3 territoris, 2 a Verges i 1 a Foixà (Fuentes, M. A., com. pers.). D'aquests territoris s'arriba a detectar el niu de, com a mínim, 1 parella vora el Ter al terme de Verges (Bermejo, J., com. pers.).

No hi ha dades exactes de la població nidificant a l'Empordà, però existeixen 12 a 13 territoris de cria coneguts més o menys estables, localitzats al sector Salines-Bassegoda, rius Ter, Muga i Fluvià i algunes parts de l'Albera i el Cap de Creus. Amb dades de 2009 s'estimava un mínim de 10 territoris a l'Alt Empordà, dada molt conservadora però totalment vàlida com a estimació vigent. Tot i això, amb tota probabilitat es tracta d'una dada subestimada deguda a una manca de seguiment d'aquesta espècie, ja que s'observen exemplars en època de cria a masses forestals de les Gavarres, el Montgrí, l'Ardenya i altres zones boscoses aïllades de l'Empordà.

***Porzana pusilla intermedia* Rasclot C.1.**

≥1 p. AE. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: Xifrada en 10.000 - 20.000 individus (Wetlands International. 2002)

Població reproductora espanyola: Mínim de 52 parelles (Díes, J. I. i Díes, B. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Unes 5 parelles possibles (Gutiérrez, R. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 10/06, un exemplar al Matà, PNAE (Ollé, À., Curanta, A. i Ceballos, C. *in* Frontera.cat).

2011. Cap citació en època reproductora per aquest any.

2012. Dues dades de cria segura al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, que podrien correspondre a la mateixa parella. 6 ex. el 25/05 (Ollé, À. i Pous, E., com. pers.) i 5 ex. en un grup familiar el 30/06 (Fuentes, M. A., Dalmau, G. i Casals, A., com. pers.) on s'observen adults acompanyats de polls força crescuts.

***Porphyrio porphyrio porphyrio* Polla blava C.1.**

1 – 7 p. AE. Avaluació de seguiment***

Població reproductora europea: Estimada en 3.800-5.500 parelles (BirdLife Internacional/EBCC 2000). Aquestes xifres semblen àmpliament superades, ja que les darreres estimacions ibèriques parlen de mes parelles (Molina, B. *in* Martí, R., del Moral, J.C.2003).

Població reproductora espanyola: 6.400-6.700 parelles (Molina, B. *in* Martí, R., del Moral, J.C.2003).

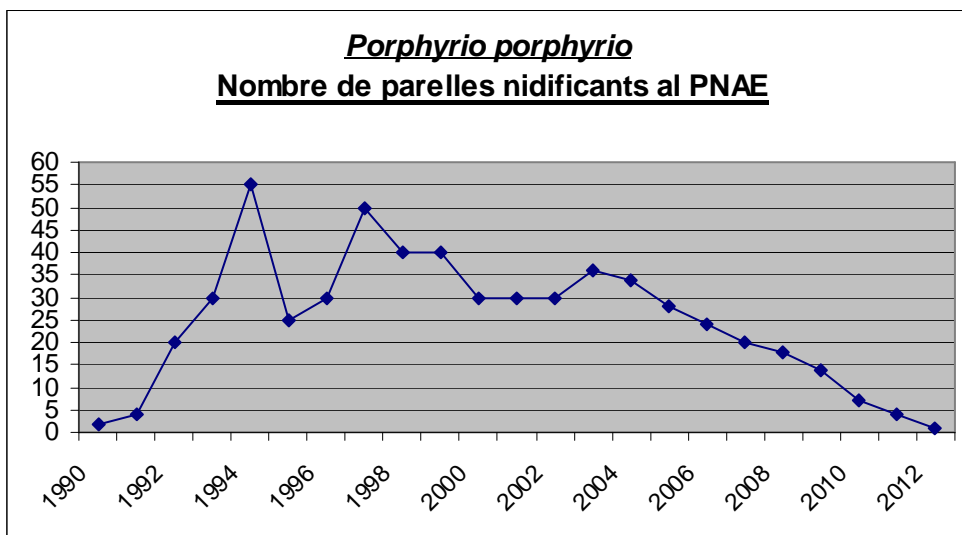
Població reproductora catalana: No inferior a les 533 parelles (Martí-Aledo, J. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. Mínim 7 parelles al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2010).

2011. 4 parelles al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2011).

2012. 1 parella al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2012).

Continua el marcat i continuat descens de la població reproductora. Si no s'actua de cap manera, aquesta espècie s'extingirà com a reproductora a l'Empordà.

***Charadrius alexandrinus alexandrinus* Corriol camanegre C.2.**

26 – 36 p. AE / 1 – 2 p. BE Avaluació de seguiment***

Població reproductora europea: Estimada en 22.000 - 35.000 parelles (BirdLife International 2004).

Població reproductora espanyola: En més de 2.500 parelles (Figuerola, J. i Amat, J. A. *in* Martí, R., del Moral, J.C.2003).

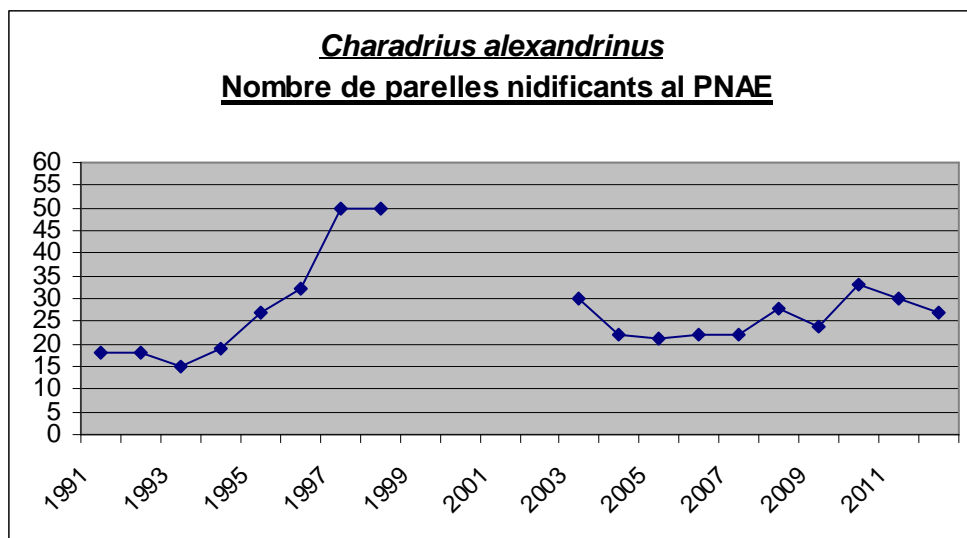
Població reproductora catalana: 1.650 - 1.850 parelles (Montalvo, T., Bach, J., Cerdà, F. i Figuerola, F. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 36 parelles al PNAE: 10 parelles a la Rubina, 12 p. a Can Comes, 11 parelles a Sant Pere Pescador, 2 parelles al Matà i 1 parella a la Closa Tancada (Clarabuch i Feliu, 2010). Altres mètodes d'estimació ofereixen xifres inferiors: <5 parelles a la Rubina i 0 parelles al Matà (Ollé, À., com. pers.). 1-2 parelles al Baix Empordà (Burgas, A., com. pers.)

2011. 30 parelles al PNAE: 4 parelles a la Rubina, 12 parelles a Can Comes, 12 parelles a Sant Pere Pescador, 1 parella a l'estany d'en Túries i 1 p. a la Closa Tancada (Clarabuch i Feliu, 2011). 1 parelles amb polls al Baix Ter (Ollé, À., com. pers.). 1-2 parelles al Baix Empordà (Burgas, A., com. pers.)

2011. 27 parelles al PNAE: 4 parelles a la Rubina, 13 parelles a Can Comes, 6 parelles a Sant Pere Pescador, 2 parelles a l'estany d'en Túries i 1 parella a la Closa Tancada (Clarabuch i Feliu, 2012). 2 parelles al Baix Empordà (Burgas, A., com. pers.)

Segons les dades de seguiment del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, la població a aquest espai sembla estabilitzada entre les 25 i les 35 parelles reproductores. Com s'observa en el recull de dades, aquestes xifres poden variar segons el mètode de cens i s'ha de tenir en compte l'impacte negatiu que han tingut els depredadors sobre l'èxit reproductor d'aquesta espècie durant els darrers anys en que no s'han establert les mesures de protecció que s'havien implantat en anys precedents. Es continua observant alguna parella reproductora a la zona del Baix Ter.

Vanellus vanellus Fredeluga **C.2.**

3 – 7 p. AE / 1 – 6 p. BE. Avaluació de seguiment***

Població reproductora europea: Estimada en 2.800.000 - 4.000.000 d'individus (Wetlands International, 2002).

Població reproductora espanyola: Residual, avaluant-se en 1.600 parelles (Pérez-Aranda, D. i Matute, J. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Població amb efectius regulars només a l'Alt Empordà. Nidifica de forma molt escassa i irregular al Baix Ter (Ollé, A. i altres, 2009.) i a diferents zones humides de la plana de Lleida (Solans *in* Calvet i altres, 2004).

2010. 6 parelles, a la zona de Riumors, a l'Alt Empordà, no totes amb polls). 1 parella als prats de Can Comes, al PNAE (Ollé, À., com. pers.). Presència a l'estany de Boada, sense seguiment específic que en confirmi la cria (R. Fortià, com. pers.). Cria un nombre indeterminat de parelles al Baix Ter (Burgas, A., com. pers.)

2011. ≥3 parelles, a la zona de Riumors, la Gallinera, a l'Alt Empordà (Ollé, À., com. pers.). Presència a l'estany de Boada, sense seguiment específic que en confirmi la cria (R. Fortià, com. pers.). 6 parelles al Baix Ter (Burgas, A., com. pers.)

2012. ≥3 parelles, a la zona de Riumors, la Gallinera, a l'Alt Empordà (Ollé, À., com. pers.). No menys de 5 de parelles al Baix Ter (Pérez, J., com. pers.)

Els nuclis reproductors empordanesos semblen estabilitzats en unes poques parelles.

Larus audouinii Gavina corsa **C.1.**

0 - 9 p. AE. Valoració de seguiment***

Població reproductora mundial: : S'estima una població entre 19.000 - 19.100 parelles (Oro *et al.* 2000).

Població reproductora espanyola: Avaluada en 15.777 parelles per a l'any 2002 (Muntaner, J. Oro, D. & Martínez-Vilalta, A. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.).

Població reproductora catalana: Una població de 10.355 parelles (Oro, D. i Martínez-Vilalta, A. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. Després de la sorpresa que suposà, al 2009, la reproducció d'1 parella al sector del Matà, la posta de la qual fou depredada per guilla *Vulpes vulpes* (Ollé i altres, 2009), al 2010, 9 parelles iniciaren la nidificació a la Closa Tancada i desertaren posteriorment (Clarabuch i Feliu, 2010).

2011 i 2012. No hi ha hagut indicis de cria d'aquesta espècie a l'Empordà (Clarabuch i Feliu, 2011; Clarabuch i Feliu, 2012.), però sí presència d'exemplars no reproductors (ICO, 2013).

Malauradament, els intents d'establiment d'un nucli reproductor han fracassat. Esperem que en un futur proper es donin i es conservin les condicions necessàries que possibilitin la cria d'aquesta espècie a l'Empordà. Això té gran importància de cara a minimitzar el risc que comporta l'alt grau de concentració dels efectius reproductors d'aquesta espècie als deltes de l'Ebre i del Llobregat.

Columba oenas Xixella **C.1.**

0 - 1? p. BE. Valoració de seguiment*

Població reproductora europea: : S'estima una població entre 420.000 i 650.000 parelles (BirdLife International/EBBC 2000).

Població reproductora espanyola: Estimada entre 36.000 i 54.400 parelles (Fernández, J. M. i Bea, A. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: 5.133 - 8.453 parelles (Camprodon, J. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. Cap citació en època reproductora per aquest any, tot i que es va detectar el maig de 2009 i el mateix mes del 2008, a la mateixa zona del Baix Ter (Burgas, A. i Burgas, D. com. pers.).

2011. 1? parella Al Baix Empordà hi ha una observació del 05/06, de 5 exs. a Sa Fontanassa, Begur (Nieto, X. *in* ICO, 2013), que representa l'únic indicati de reproducció des del maig de 2009, al Baix Ter (Burgas, A. i Burgas, D. com. pers.). Per tant, es manté a la llista de nidificants, com a possible, on va ser afegida al 2009 després que es considerés extingida a l'Empordà durant anys.

2012. Cap citació en època reproductora per aquest any, tot i que manca informació sobre llocs on en anys anteriors s'havia observat exemplars als mesos de maig i juny.

***Caprimulgus ruficollis ruficollis* Siboc C.1.**

0 - 1 m. AE. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: Només nidifica a la península Ibèrica, 100.000 - 140.000 parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: aproximadament 100.000 - 131.000 parelles ((Moreno, R., Orejas, P. i Caballero, J. M. *in* Martí, R., del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Entre 6.881 i 11.038 parelles (Bonan, A. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. Un exemplar cantant a Rabós. Trobat al lloc "habitual" (Torrent, A. i Diumenge, N). (ICO, 2013; Frontera.cat).

Un mascle a Delfià, el 19/06 (Ollé, À., Roca, A. i Montràs, T. *in* Frontera.cat)

2011. Sense dades.

2012. Sense dades.

Si es té en compte que la població catalana de siboc constitueix un dels límits septentrionals de la distribució de l'espècie i que la de l'Empordà n'és el seu extrem nord-oriental, que és molt reduïda i està aïllada de la resta, el risc de desaparició és molt gran. El fort declivi poblacional reflectit pels resultats dels dos Atles d'ocells nidificants de Catalunya, afegit a les escassíssimes dades posteriors i a la manca de citacions durant els darrers dos anys, sembla que anuncien una extinció imminent, quan no consumada, de l'espècie com a reproductora a les comarques empordaneses (Alvarez, 2013).

***Coracias garrulus garrulus* Gaig blau C.3.**

21 – 28 p. AE / 0 – ≥7 p. BE. Avaluació de seguiment***

Població reproductora europea: Entre les 29.000 i les 180.000 parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Estimada en 4.000-10.000 parelles, encara que una estima recent rebaixaria el límit inferior d'aquesta xifra a poc més de 2.000 parelles (Folch, A. i Avilés, J. M. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

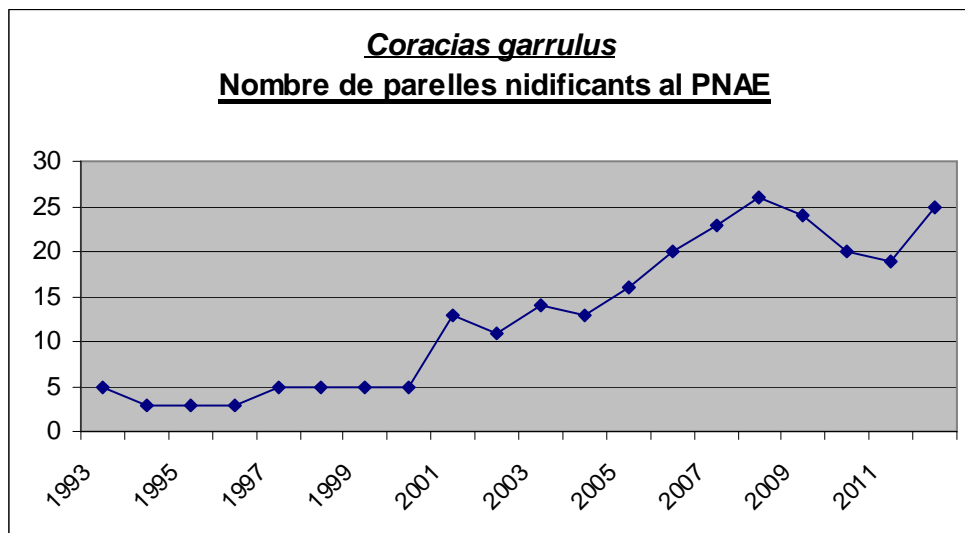
Població reproductora catalana: Entre les 110 i les 150 parelles nidificants (Folch, A. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 22 parelles a l'Alt Empordà (Clarabuch i Feliu, 2010; Bertran, M., Burgas, A., Campsolinas, A., Capalleras, E., Dalmau, G., Fuentes, M. A. i Ollé, À., com. pers.).

2011. 21 parelles a l'Alt Empordà. ≥2 parelles al Baix Empordà (Clarabuch i Feliu, 2010; Bertran, M., Burgas, A., Campsolinas, A., Capalleras, E., Dalmau, G., Fuentes, M. A. i Ollé, À., com. pers.).

2012. 24 - 28 parelles a l'Alt Empordà. ≥7 parelles al Baix Empordà (Clarabuch i Feliu, 2010; Bertran, M., Burgas, A., Campsolinas, A., Capalleras, E., Dalmau, G., Fuentes, M. A. i Ollé, À., com. pers.).

La població reproductora empordanesa mostra una clara tendència positiva, deguda molt probablement a la instal·lació de caixes-niu a ambdues comarques.

***Dryocopus martius martius* Picot negre C.3.**

5 - 11 p. AE. Avaluació de seguiment**

Població reproductora europea: Entre les 280.000 i les 1.500.000 parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Entre les 1.011 i les 1.402 (Simal, R. i Herrero, A. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Avaluada en 150 - 500 parelles (Martínez-Vidal, R. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. es detecta 5 territoris en època de cria al sector Salines-Bassegoda (Bertran, M., com. pers.).

2011. es detecta 9 - 10 territoris (5 al sector Bassegoda-El Mont, 3 a sector Salines i 1 - 2 a l'Albera) (Bertran, M., com. pers.).

2012. es detecta 10 - 11 territoris (6 al sector Bassegoda-El Mont, 3 a sector Salines i 1 - 2 a l'Albera) (Bertran, M., com. pers.).

Nidificant a les zones muntanyoses de la comarca des de l'Albera fins a el Mont, passant per les Salines i el Bassegoda. Més estès i abundant a les zones de l'oest (sobretot sector Bassegoda- El Mont) i amb menys nombre a l'est (Albera). Espècie que en els últims anys a anat augmentant la seva presència tant com a hivernant com a nidificant.

Calandrella brachydactyla brachydactyla* Terrerola vulgar **C.2.*

? AE / ? BE. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: De 5.000.000 a 9.700.000 de parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: De 2.200.000 a 2.600.000 de parelles (de Juana, E. i Suárez, F. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Segons les xifres de l'Atles dels ocells nidificants de Catalunya, 199-2002, avaluada en 680 – 1.080 parelles (Curcó, A. i Estrada, J. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004). En tot cas, només a la plana lleidatana, al 2004, s'estimava en 4.000 – 5.000 parelles (Estrada, J. *in* Calvet, J. Estrada, J., Mañosa, S., Moncasí, F., Solans, J. & West, s. (eds.). 2004).

2010. El 29/06, 1 ex. a l'estany de Pals (Burgas, D. *in* Frontera.cat)

2011. 1 ex. al Mas Pinell, Baix Ter, el 22/06 (Pérez, J. *in* Frontera.cat). 1 ex. al Mas Pla, Baix Ter, el 22/06 (Pérez, J. *in* Frontera.cat).

2012. Sense dades.

Sense seguiment, tot i que sembla que la situació d'aquesta espècie no ha variat en el període 2010 – 2012, amb bones densitats de mascles canors a les zones habituals de cria de l'Alt Empordà (Ollé, À., com. pers.).

Anthus trivialis trivialis Piula dels arbres **C.1.**

0 - 3 p. AE. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: De 21.000.000 a 32.000.000 de parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: De 300.000 a 400.000 de parelles (Purroy, F., J. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Segons les xifres de l'Atlas dels ocells nidificants de Catalunya, 199-2002, avaluada en 4.306 – 18.798 parelles (Santandreu, J. i Aymerich, P. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. Cap indici de nidificació.

2011. 2 parelles al massís de Salines –Bassegoda. (Bertan, M. i Capalleras, E., com. pers.). 1 mascle cantant a l'Albera. (Bertan, M. i Capalleras, E., com. pers.).

2012. 1 parella a l'Albera (Bertan, M. i Capalleras, E., com. pers.).

L'Alt Empordà constitueix el límit oriental de la distribució de l'àrea de cria a Catalunya. Aquest fet i la manca de seguiment fa difícil donar dades quantitatives de la espècie. Com a dades addicionals, s'ha d'esmentar que durant els treballs de Seguiment de les aus presents a l'Alta Garrotxa incloses a l'Annex 1 de la Directiva Aus. 2006-2009. (Trabalon F. DG-ICHN), es va detectar aquesta espècie a les clarianes del Puig de la Llibertat-Puig del Casso, el Pic de les Bruixes-Sant Marc, al massís de Salines – Bassegoda, amb ocells cantant al maig - juny / 2006-2009. (Fran Trabalon, com. pers.). De tot plegat sembla que es pot afirmar que hi ha una petita població confinada a les parts altes dels massissos de Salines –Bassegoda i l'Albera.

***Phoenicurus phoenicurus phoenicurus* Cotxa cua-roja C.1.**

0 – 1 p. AE. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: De 1.800.000 a 5.000.000 de parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: De 10.000 a 20.000 de parelles (Prieta, J. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Segons les xifres de l'Atles dels ocells nidificants de Catalunya, 199-2002, avaluada en 5 - 20 parelles (Herrando, S. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. Cap indicati de nidificació, sent la darrera citació prenupcial del 21/05, dintre del patró conegut per l'espècie (ICO, 2013).

2011. 1 mascle cantant repetidament a Figueres, almenys del 12 al 25/05 (Puig, M., *in* ICO, 2013)

2012. Cap indicati de nidificació, sent la darrera citació prenupcial del 17/05, dintre del patró conegut per l'espècie (ICO, 2013).

La dada de cria possible a Figueres al 2011 podria correspondre a un migrador sedimentat i s'ha de prendre amb precaució. D'aquesta espècie es tenia notícia de nidificació segura al Pirineu i de nidificació possible al cap de Creus (Herrando, S. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S., 2004).

***Locustella luscinioides luscinioides* Boscaler comú C.1.**

1 - 2 p. AE / 1 p. BE. Avaluació de seguiment**

Població reproductora europea: De 150.000 a 380.000 de parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: De 2.187 a 3.760 de parelles (López, G., Castany, J. i Frías, O. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: En un cens realitzat el 1995, e va calcular en unes 380 - 750 parelles. El valor actual podria ser molt menor en cas que es confirmessin les tendències negatives de l'espècie (Martínez-Vilalta, A. & Martínez-Vilalta, J. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 1 exemplar a l'Estany de Palau al juny, Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà (Clarabuch i Feliu, 2010).

2011. 1 mascle escoltat a l'estany del Tec al maig i fins a 3 exemplars a l'Estany de Palau al juny, Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà (Clarabuch i Feliu, 2011).

2012. 2 parelles al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2012). 1 mascle escoltat al mes de maig al Ter Vell (Burgas, A. i Burgas, D., com. pers.).

Migrada i, sembla que estabilitzada, població reproductora, d'una espècie difícil d'avaluar degut a la naturalesa i extensió dels canyissars on nidifica.

***Acrocephalus melanopogon melanopogon* Boscarla mostatxuda C.3.**

+/- 22 p. AE / 0 – 3 p. BE. Avaluació de seguiment**

Població reproductora europea: De 80.000 a 570.000 de parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Poc més de 1.500 parelles (Castany, J. i López, G., *in* Martí, R., del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Entre 100 - 140 parelles (West, S. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. El nombre de parelles als Aiguamolls oscil·la entre anys, i s'estima en una mitjana de 15 parelles (Martí-Aledo, J., com. pers.). Les principals zones de nidificació es centren a l'estany de Palau, encara que varien depenent del nivell hídic. S'ha trobat un mínim de 4 parelles reproductores segures al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2010). S'estima que el nombre de parelles reproductores del Baix Ter està entre les 0 i 3 parelles (Burgas, A., com. pers.).

2011. El nombre de parelles als Aiguamolls oscil·la entre anys, i s'estima en una mitjana de 15 parelles (Martí-Aledo, J. com. pers.). Les principals zones de nidificació es centren a l'estany de Palau, encara que varien depenent del nivell hídic. S'ha trobat un mínim de 4 parelles reproductores segures al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2011). S'estima que el nombre de parelles reproductores del Baix Ter està entre les 0 i 3 parelles (Burgas, A., com. pers.). Aparentment l'espècie es manté estable a l'Empordà, tot i que les dades de cria fluctuïn en els anys, en part per manca d'un seguiment específic.

2012. El nombre de parelles als Aiguamolls oscil·la entre anys, i s'estima en una mitjana de 15 parelles (Martí-Aledo, J., com. pers.). Les principals zones de nidificació es centren a l'estany de Palau, encara que varien depenent del nivell hídic. S'ha trobat un mínim de 7 parelles reproductores segures al PNAE (Clarabuch i Feliu, 2012). S'estima que el nombre de parelles reproductores del Baix Ter està entre les 0 i 3 parelles (Burgas, A., com. pers.). Aparentment l'espècie es manté estable a l'Empordà, tot i que les dades de cria fluctuïn en els anys, en part per manca d'un seguiment específic.

Sylvia communis communis Tallareta vulgar **C.1.**

≥3 p. AE / ? p. BE. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: De 7.700.000 a 22.000.000 de parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: 450.000 - 600.000 parelles (López, D. J. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Entre 37.200 i 79.450 parelles (Vaca, A. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 3 parelles probables (2 al sector Salines i 1 al sector Bassegoda) (Bertran, M., com. pers.).

2011. 1 parella segura a les Salines i 1 altra a l'Albera (Bertran, M., com. pers.).

2012. 1 parella segura a les Salines i 2 més a l'Albera (Bertran, M., com. pers.). 1 ex. a Begur el 03/06 (Nieto, X. *in* ICO, 2013)

Seguiment molt pobre, malgrat les dades de nidificació a l'Altes dels ocells nidificants de Catalunya 1999 – 2002 (Estrada i altres, 2004) i els indicis de nidificació, almenys a tres quadrícules del massís de Salines – Bassegoda durant el període 2003 – 2009 (Trabalon, Ollé i Bertran, 2012).

Regulus regulus regulus Reietó **C.3.**

? p. AE. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: De 19.000.000 a 120.000.000 de parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: 170.000 - 580.000 parelles (Purroy, F. J. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: Entre 2.500 i 4.620 parelles (Dalmau-Ausàs, J. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. Observat al massís de Salines – Bassegoda en època i hàbitat adequats (Bertran, M., com. pers.).

2011. Observat al massís de Salines – Bassegoda en època i hàbitat adequats (Bertran, M., Minobis, B., Snaz, J. R., com. pers.).

2012. Observat al massís de Salines – Bassegoda en època i hàbitat adequats (Bertran, M., Minobis, B., Snaz, J. R., com. pers.).

L'Alt Empordà constitueix el límit oriental de la distribució de l'àrea de cria a Catalunya. Aquest fet i la manca de seguiment fa difícil donar dades quantitatives de la espècie.

***Lanius collurio* Escorxador C.1.**

≥1 p. AE. Avaluació de seguiment **

Població reproductora europea: En 2.500.000 - 6.500.000 parelles (BirdLife International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: En 240.000 - 500.000 parelles (Hernández *in* Purroy 1997).

Població reproductora catalana: Entre 18.656 i 43.427 parelles (Giralt, D. i Tralalon, F. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. ≥1 parella a l'Albera. 1 territori al sector Bassegoda (Hostal de la Muga) (Bertran, M., com. pers.).

2011. ≥1 parella a l'Albera (Budó, J., Bertran, M., com. pers.).

2012. ≥1 parelles a l'Albera (Budó, J., Bertran, M., com. pers.).

La seva presència com a nidificant ha anat disminuint a causa de les seves dinàmiques poblacionals i a la pèrdua dels llocs típics de cria (sobretot al sector Salines-Bassegoda), quedant tan sols una parella segura al sector més oriental de l'Albera. A causa de la difícil tasca de prospecció dels hàbitats adients de cria, podria ser que unes poques parelles passessin desapercebudes al sector Salines- Bassegoda.

***Lanius meridionalis meridionalis* Botxí meridional C.1.**

2 - 4 p. AE. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: De 212.000 a 353.500 de parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: De 200.000 a 250.000 de (Giralt, D. i Castelló, J. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

Població reproductora catalana: Segons les xifres de l'Atlas dels ocells nidificants de Catalunya, 199-2002, avaluada en 1.140 – 11.200 parelles (Giralt, D. i Castelló, J. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 1 ex. al Mas d'en Causa el 24/04 (Vrentura, J. *in* Feliu, 2011). 1 ex. al Mas d'en Causa el 07/05 (Mas, G. i altres *in* Feliu, 2011). 1 ex. als estanys de Canadal, La Jonquera, el 10/06 (Guasch, C., Cardona, M., *in* ICO, 2013). 1 parella cria a Ventalló (Rost, J., com pers.).

2011. 1 parella al Mas Fils, Mollet de Perelada (Ollé, À., com. pers.). 1 parella a Ordis. 1 parella cria a Ventalló (Rost, J., com pers.).

2012. 1 parella al Mas Fils, Mollet de Perelada (Ollé, À., com. pers.; Comas, A. *in* ICO, 2013). 1 parella cria a Ventalló (Rost, J., com pers.).

Espècie de la que, malgrat la manca de seguiment, es pot afirmar que pateix una acusada regressió com a nidificant a l'Empordà.

Serinus citrinella Lluçareta **C.1.**

? AE. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: De 270.000 a 380.000 de parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Avaluada en 225.000 – 230.000 parelles, però probablement sobreestimada (Borrás, A. i Senar, J. C. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: 14.800 – 26.500 parelles (Borrás, A. i Senar, J. C., Cabrear, J., Cabrera, A. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. Sense dades.

2011. Sense dades.

2012. Una observació a l'Albera el 04/06 (Budó, J., com. pers.).

Durant el període 2004 al 2008 i durant cinc anys consecutius, es detectà una presència escassa però continuada en època (d'abril a juny) i hàbitat adequats, que podria fer sospitar la possibilitat que alguna parella criés als Pirineus empordanesos de forma regular (Alvarez i Budó, 2009). Encara que, donades l'amplitud i variabilitat del període reproductor d'aquesta espècie, tampoc es pot descartar la possibilitat que es tracti d'exemplars en dispersió juvenil o postnupcial.

***Pyrrhula pyrrhula* Pinsà borroner C.4.**

≥5 p. AE. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: De 3.200.000 a 15.000.000 de parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Avaluada en 118.000 – 170.000 parelles (Belamendía, G. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: 8.900 – 37.500 parelles (Guixé, D. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 2 territoris de cria segura a l'Albera (Budó, J., com. pers.). 1 parella al massís de Salines Bassegoda (Bertran, M., com. pers.).

2011. 2 territoris de cria segura a l'Albera (Budó, J., com. pers.). 1 parella al Puigneulós (Bertran, M., com. pers.).

2012. 4 territoris de cria segura a l'Albera (Bertran, M., Budó, J. i Fuentes, M. A., com. pers.). 1 parella al Mont (Bertran, M., com. pers.).

Apart dels territoris de l'Albera, és de suposar que continua la nidificació als massissos de Salines Bassegoda i Mare de Déu del Mont, com es va detectar a l'Atlas dels ocells nidificants de Catalunya 1999 - 2002 (Estrada i altres, 2004) i, durant el període 2003 - 2009, per Trabalon, Ollé i Bertran (2012).

***Coccothraustes coccothraustes coccothraustes* Durbec C.4.**

≥ 5 p. AE. Avaluació de seguiment*

Població reproductora europea: Al voltant de les 1.280.000 parelles (BirdLife International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Un mínim de 4.500 parelles (Senar, J. C., Borràs, A. *in* Martí, R., del Moral, J. C. 2003).

Població reproductora catalana: Entre les 49 - 104 parelles (Trabalon, F. i Aymí, R. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. i Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 2 parelles i 4 polls. Mas Margall, Avinyonet de Puigventós, l'11 de juliol (Bertran, M. *in* Frontera.cat.)

2011. 1 parella al mas Margall (Bertran, M., com. pers.). 1 ex. a Vilacolum, el 05/06 (Puig, M. *in* Frontera.cat.). 1 poll volander a Agullana, el 14/07 (Bertran, M. *in* Frontera.cat.). 1 poll volander a Espinavessa, el 14/07 (Ollé, À. *in* Frontera.cat.)

2012. El 06/05, 1 ex. al Magatzem cremat, La Jonquera (Martínez, J. M. *in* ICO, 2013). El 08/06, 1 ex. al Centre de reproducció de Tortugues de l'Albera (Budó, J., com. pers.). El 12/07, 1 ex. Sant Climent Sescebes (Rovira, M. *in* ICO, 2013).

Apart de les escasses dades de reproducció segura a la plana, i els indicis als massissos de l'Albera, de Salines Bassegoda i Mare de Déu del Mont, no hi ha hagut un bon seguiment i, per tant, no es pot fer més que constatar una certa població nidificant que sembla que presenta una tendència clarament positiva.

***Emberiza citrinella citrinella* Verderola C.1.**

1 - 2 p. AE. Avaluació de seguiment**

Població reproductora europea: De 24.000.000 a 130.000.000 de parelles (BirdLife/International/EBCC 2000).

Població reproductora espanyola: Avaluada en 140.000 – 170.000 parelles, però probablement sobreestimada (Arratibel, P. *in* Martí, R. del Moral, J.C. 2003).

Població reproductora catalana: 2.900 – 14.170 parelles (Aymerich, P. i Santandreu, J. *in* Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, Ll. & Herrando, S. (eds.). 2004).

2010. 1 probable parella al sector Salines (Fraussa) (Bertran, M., com. pers.) i 1 segura a l'Hostal de la Muga (sector Bassegoda) (Bertran, M., com. pers.).

2011. Sense dades.

2012. 1 possible parella al sector Bassegoda (St. Llorenç de la Muga) (Bertran, M., com. pers.).

A l'Empordà, la verderola és una espècie nidificant molt escassa i localitzada. Sembla que hi ha una molt petita quantitat de parelles reproductores, a l'extrem nord-oest de les nostres comarques, mancades d'un seguiment seriós i continuat (Alvarez, 2011).

Agraïments

Aquest document hauria estat del tot impossible, sense la col·laboració de tots els ornitòlegs, aficionats i professionals, que actuen i treballen a les comarques empordaneses. Des d'aquestes línies, volem expressar-los el nostre més profund agraïment. En especial a Albert Burgas Riera, Oriol Clarabuig Vicenç, Ponç Feliu Latorre, Ricard Gutiérrez Benítez, Jordi Martí Aledo, Àlex Ollé Torner, Xavier Parellada, Vittorio Pedrocchi, Santi Ramos, Josep Rost i Fran Trabalon Carricondo.

També, agrair les seves aportacions al Paratge d'Interès Natural de l'Albera, al Parc Natural del Cap de Creus, al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà, al Parc Natural de Montgrí, Medes i Baix Ter i a la Direcció General del Medi Natural i Biodiversitat.

Referències bibliogràfiques

AERC TAC. 2003. AERC TAC's Taxonomic Recommendations. Versió "on line": http://www.aerc.eu/aerc_tac.htm.

Alvarez, C. 2011. Recull de citacions de verderola (*Emberiza citrinella*) a l'Empordà. Comitè Avifaunístic Empordanès.
www.comiteempordanes.org/Seguiment/Monografies/Recull_de_dades_Emberiza_citrinella.pdf

Alvarez, C. 2013. El siboc (*Caprimulgus ruficollis*) a l'Empordà. Comitè Avifaunístic Empordanès.
www.comiteempordanes.org/Seguiment/Monografies/C_ruficollis_Emporda.pdf

Alvarez, C., Budó, J. 2009. Recull de citacions de llucareta (*Serinus citrinella*) a l'Empordà. Comitè Avifaunístic Empordanès.
www.comiteempordanes.org/Seguiment/Monografies/Recull_de_dades_Serinus_citrinella.pdf

BirdLife International/EBCC. 2000. European bird population: estimates and trends. Cambridge, UK: BirdLife International.

BirdLife International 2004. Birds in Europe: population estimates, trends and conservation status. (BirdLife Conservation Series No.12). Cambridge: BirdLife International.

Clarabuch, O. (ed.) 2011. Anuari d'Ornitologia de Catalunya 2009. Barcelona. Institut Català d'Ornitologia.

Clarabuch, O. i Feliu, P. 2010. Informe sobre els censos de nidificants al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà any 2010 (informe inèdit). Girona. SERPA Enginyeria i Consultoria Ambiental S. L.

Clarabuch, O. i Feliu, P. 2011. Informe sobre els censos de nidificants al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà any 2011 (informe inèdit). Girona. SERPA Enginyeria i Consultoria Ambiental S. L.

Clarabuch, O. i Feliu, P. 2012. Informe sobre els censos de nidificants al Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà any 2012 (informe inèdit). Girona. SERPA Enginyeria i Consultoria Ambiental S. L.

Clavell, J., López, F., Clarabuch, O., Burgas, A., Cama, A.; Ferrer, J., Gil, M., Ollé, A. & Rodríguez, M. 2010. Llista Patró dels ocells de Catalunya. Edició 3.0, novembre de 2010. Comitè Avifaunístic de Catalunya, ICO.

http://www.ornitologia.org/monitoratge/llista_patro_ocells_catalunya_3.pdf

Crochet, P.-A., Barthel, P.H., Bauer, H.-G., Van Den Berg, A. B., Bezzel, E., Collinson, J.M., Dietzen, C., Dubois, P.J., Fromholtz, J., Helbig, A. J. †, Jiguet, F., Jirle, E., Knox, A. G., Krüger, T., Le Maréchal, P., Van Loon, A. J., Päckert, M., Parkin, D. T., Pons, J.-M., Raty, L., Roselaar, C.S., Sangster, G., Steinheimer, F. D., Svensson, L., Tyrberg, T., Votier, S. C., Yésou, P. 2011. AERC TAC's taxonomic recommendations: 2011 report. <http://www.aerc.eu/tac.html>

Crochet P.-A., Raty L., De Smet G., Anderson B., Barthel P.H., Collinson J.M., Dubois P.J., Helbig A.J., Jiguet F., Jirle E., Knox A.G., Le Maréchal P., Parkin D.T., Pons, J.-M., Roselaar C.S., Svensson L., van Loon A.J., Yésou P. 2010. AERC TAC's Taxonomic Recommendations. July 2010. <http://www.aerc.eu/tac.html>

Estrada, J., Pedrocchi, V., Brotons, L., Herrando, S. (eds.) 2004. Atlas dels ocells nidificants de Catalunya 1999-2002. Institut CATALÀ d'Ornitologia (ICO)/Lynx Edicions, Barcelona.

Estrada, V. 1988. Nuevos datos sobre el status y distribución actual del paíño común *Hydrobates pelagicus malitensis* en Cataluña (NE España). Ardelola, vol. 35 (1). SEO. Madrid.

Feliu, P. 2011. Informe de treballs de seguiment faunístic al Parc Natural de Cap de Creus. Anuari 2010. Girona. SERPA enginyeria i consultoria ambiental, S.L.

Folch, A. 1996. Distribución y estatus de la Carraca *Coracias garrulus* en Cataluña. In: Fernández, J. i Sanz-Zuasti, J. (eds.) Conservación de las Aves esteparias y su Hábitat. p.113-119. Valladolid: Junta de Castilla y León.

Frontera.cat (Blog desaparegut)

Gutiérrez, R. 2012. Ocells de tempesta mediterranis a Catalunya en l'època de cria. Birds in Spain Blog. <http://birdspain.blogspot.com/search/label/Hydrobates%20pelagicus%20melitensis>

ICO. 2013. Ornitho.cat. Barcelona. Institut Català d'Ornitologia.

Madroño, A., González, C. i Atienza, J. C. (eds.) 2004. Libro Rojo de las Aves de España. Madrid. Dirección General para la Biodiversidad-SEO/BirdLife.

Martí, R. i del Moral, J. C. (eds.) 2003 : Atlas de las aves reproductoras de España. Madrid: Dirección General de Conservación de la Naturaleza-SEO.

Ollé, A. 2009. Recull de citacions de picot negre (*Dryocopus martius*) a l'Empordà fins el 2005. Comitè Avifaunístic Empordanès (CAE).

www.comiteempordanès.org/Seguiment/Monografies/Recull_de_dades_Dryocopus_martius.pdf

Ollé, A., Alvarez, C., Barriocanal, C., Bertran, M., Budó, J., Burgas, A. Capalleras, E., Campsolines, A. 2009. Espècies d'aus nidificants prioritàries a l'Empordà 2009, Informe IV. Comitè Avifaunístic Empordanès (CAE).

http://www.comiteempordanès.org/Seguiment/Nidificants_2009.pdf

Purroy, F.J. (coord.). 1997. Atlas de las Aves de España (1975-1995). Barcelona: SEO/BirdLife. Lynx Edicions.

Sargatal, J. i del Hoyo, J. 1989. Els ocells del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Barcelona: Lynx Edicions.

Trabalon, F., Ollé, À., Bertran, M. 2012. Noves aportacions a l'Atlas dels ocells nidificants 1999-2002 al sector Salines-Bassegoda, Alt Empordà. Annals de l'Institut d'Estudis Empordanesos, vol. 43. Figueres. l'Institut d'Estudis Empordanesos.

Tucker, G.M. i Heath, M.F. 1994. Birds in Europe: their conservation status. Cambridge, U.K.: BirdLife International (BirdLife Conservation Series n°3).

Wetlands International. 2002. Waterbird Population Estimates. 3rd edition. Wageningen: Wetlands International Global Series.